

[KAMUSZEK *sb m*

a jasne.

pl A kamuszki. ◇ I kamuszkami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. kamyk.

Dem. od „kamyk” ‘minerał uznany za tzw. kamień szlachetny’: od którego mieysca nie dálecżko rzeczka w morze wpada/ w ktoreielmy kámuŝki ná kíztałt onyxá y Sardonixá/ y máło co gorŝe ábo podleŝe zbieráli, BusLic 17v.

Wyrażenie: »kamuszkami osadzony«: Ná czele máią [Janczarowie] długi łtolec ná piorká srebny pozłóciłty/ y kámuŝkami ofádzony póspolitymL BusLic 4v.

Cf KAMIENIEK, KAMIONEK, KAMYCZEK, KAMYK, KAMYSZCZEK, KAMYSZEK

ZZa